

DE VLAAMSE MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

VERSLAG AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en titel III van het VLAREM van 16 mei 2014

1 Algemene toelichting

Titel II van het VLAREM (Besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne) bevat o.a. de algemene en sectorale voorwaarden die van toepassing zijn op ingedeelde inrichtingen of activiteiten. Titel III van het VLAREM bevat dan weer de bijkomende algemene en sectorale milieuvoorwaarden voor GPBV-installaties. GPBV staat voor Geïntegreerde Preventie en Bestrijding van Verontreiniging.

De algemene milieuvoorwaarden gelden voor alle ingedeelde inrichtingen of activiteiten.

De sectorale milieuvoorwaarden gelden voor bepaalde types van ingedeelde inrichtingen of activiteiten. Deze voorwaarden beogen het voorkomen en beperken van onaanvaardbare hinder en risico's die de betrokken inrichtingen en activiteiten kunnen veroorzaken. In voorkomend geval beogen ze ook het ongedaan maken van de schade die de exploitatie van de inrichting of activiteit heeft toegebracht aan het milieu.

Het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: het Milieuhandhavingsbesluit) stelt in bijlage VII een lijst op van milieu-inbreuken, ter uitvoering van artikel 16.1.2, 1°, f) van het DABM.

De wijzigingen hebben betrekking op:

- de definitie van azimut;
- een erratum m.b.t. de voorwaarden voor raffinaderijen;
- het schrappen van een bankgarantie voor de opslag van afvalolie;
- de monsternamen van afvalstoffen bij stortplaatsen;
- het MCP-register voor stookinstallaties;
- de kennisgeving van zendantennes;

- een aantal rubrieken van de indelingslijst; bijv. de indeling van alkalische hydrolyse of resomatie;
- de gedeeltelijke omzetting van de gedelegeerde richtlijn 2024/299 van de Commissie van 27 oktober 2023 tot wijziging van richtlijn 2016/2284 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de methode voor de rapportage van emissieprognoses voor bepaalde luchtverontreinigende stoffen;
- een actualisatie van de lijst van de milieu-inbreuken;
- errata in VLAREM III.

2 Artikelsgewijze bespreking

Hoofdstuk 1. Algemene bepaling

Artikel 1 Richtlijn 2024/999

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Hoofdstuk 2. Wijzigingen van titel II van het VLAREM

Artikel 2 Artikel 1.1.2

Dit artikel wijzigt de definitie van azimut. De huidige definitie van azimut luidt als volgt: *“de richting waarin de vast opgestelde zendantenne het grootste deel van het vermogen uitzendt (0°= noorden, 90°= oosten, 180°= zuiden, 270°= westen). Voor omnidirectionele zendantennes (zendantennes die in elke richting evenveel uitzenden) heeft de opgave van een azimut geen zin.”*

Een herziening van de definitie van het begrip azimut dringt zich op zodat de wetgeving overeenkomt met technologische evoluties van antennes die vaak in de praktijk voorkomen. Nieuwe antennes kunnen ook gebruik maken van een ander soort antennepatroon waarbij het grootste deel van het vermogen niet uitgestraald wordt volgens de richting waarin de antenne fysiek gericht staat.

Daarnaast kunnen antennes ook gebruik maken van meerdere richtingen die samen het merendeel van het vermogen uitzenden.

De tool voor het afleveren van conformiteitsattesten voor zendantennes is aangepast om ook op een correcte manier simulaties uit te voeren voor antennes waarbij het merendeel van het vermogen niet uitgestraald wordt volgens de richting waarnaar de antenne fysiek is gericht. De wijziging van deze definitie doet geen afbreuk aan de normen voor elektromagnetische golven of de normaftoetsing die in de tool voor het afleveren van attesten gebeurt.

Dit artikel vormt geen kader voor vergunningen vermits het om een definitie gaat die bovendien louter gehanteerd wordt in deel 6 van titel II van het VLAREM (niet-ingedeelde inrichtingen).

Artikel 3 Artikel 5.1.0.1

Zie de toelichting bij de artikels 6 en 7. Dit betreft de rechtzetting van een erratum/vergetelheid bij het besluit van de Vlaamse Regering van 5 april 2019 tot wijziging van de bijlagen van titel II van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne en titel III van het VLAREM van 16 mei 2014, wat betreft de omzetting van de BBT-conclusies voor de productie van grote hoeveelheden organisch-chemische producten.

De reden voor de wijzigingen aan de rubriek destijds was dat raffinaderijen van aardolie in de indelingslijst opgesplitst waren over de rubrieken 1.1 en 20.1.2. De formulering van de rubriek 1.1 was echter ruimer dan de bedoeling conform de Europese Richtlijn 2010/75/EU inzake industriële emissies. De formulering van de rubrieken 1.1 en 20.1.2 werd in 2019 aangepast, zodat de GPBV-activiteit “het raffineren van aardolie” enkel nog gevat werd onder de rubriek 20.1.2. Bij de aanpassing aan de rubriek 1.1 werd echter de verwijzing naar de rubriek 1.1 in rubriek 20.1.2 en in afdeling 5.20.2 “Petroleumraffinaderijen” van titel II van het VLAREM over het hoofd gezien. De verwijzing naar de rubriek 1.1 in rubriek 20.1.2 werd reeds geschrapt ingevolge het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2023 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne, het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het besluit van de Vlaamse Regering van 6 september 2019 over verhandelbare emissierechten voor broeikasgassen voor vaste installaties voor de periode 2021-2030. De verwijzing naar de rubriek 1.1 moet evenwel ook geschrapt worden in afdeling 5.20.2, gezien het raffineren van aardolie/petroleumraffinaderijen enkel ingedeeld zijn onder de GPBV-rubriek 20.1.2 waarvoor de voorwaarden van afdeling 5.20.2 gelden. Om diezelfde reden wordt ook de zin “Voor inrichtingen bedoeld in de subrubriek 1.1 van de indelingslijst gelden de bepalingen van afdeling 5.20.2.” geschrapt in artikel 5.1.0.1 van hoofdstuk 5.1, gezien het de bedoeling was dat de bepalingen van afdeling 5.20.2 enkel nog gelden voor activiteiten die vallen onder de GPBV-rubriek 20.1.2 en niet gelden voor activiteiten die vallen onder rubriek 1.1 vermits raffinaderijen in 2019 geschrapt werden uit de rubriek.

Met het voormelde besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2023 werd de rubriek 20.1.2 die voordien enkel van toepassing was voor het raffineren van aardolie opgesplitst in 2 subrubrieken: subrubriek 20.1.2.a) voor het raffineren van aardolie (= X-rubriek) en subrubriek 20.1.2.b) voor het raffineren van olie waarbij verbrandingseenheden met een totaal nominaal thermisch ingangsvermogen van meer dan 20 MW worden gebruikt (= Y-rubriek). De nieuwe subrubriek 20.1.2.b) is niet beperkt tot het raffineren van aardolie maar omvat ook het raffineren van plantaardige olie. Hierbij is over het hoofd gezien dat de verwijzing naar de rubriek 20.1.2 in afdeling 5.20.2 moet aangepast worden naar rubriek 20.1.2.a) gezien de voorwaarden van afdeling 5.20.2 enkel gelden voor het raffineren van aardolie/petroleumraffinaderijen. Dit wordt met dit besluit rechtgezet.

Deze wijziging heeft geen inhoudelijke impact. Het gaat niet om een aanzienlijke vermindering van het beschermingsniveau vermits de bepalingen van afdeling 5.20.2 niet relevant zijn voor de activiteiten die zijn vermeld in rubriek 1.1 daar de relevante categorie inrichtingen (raffinaderijen) geschrapt werd in 2019.

Verder wordt voor de duidelijkheid en volledigheid in het eerste lid van dit artikel 5.1.0.1 de verwijzing naar de subrubriek 1.2 vervangen door rubriek 1. Er worden namelijk voor geen enkele subrubriek van deze rubriek 1 sectorale voorwaarden bepaald. De algemene en eventuele bijzondere voorwaarden blijven onverminderd van toepassing.

Gelet op bovenstaande veroorzaakt deze wijziging geen aanzienlijke milieueffecten.

Artikel 4 **Artikel 5.2.2.8.6**

Dit artikel heft artikel 5.2.2.8.6 van titel II van het VLAREM op, waarbij wordt bepaald dat de exploitant van een vergunde opslagplaats voor afgewerkte olie een bankgarantie moet stellen ten gunste van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij. De bankgarantie kan desgevallend door de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij worden aangewend voor de ambtshalve verwerking van de afvalstoffen. Het aantal gevallen waarbij de OVAM de bankgarantie effectief gebruikte, is zeer klein en dateert al van vele jaren geleden. Afgewerkte olie is een afvalstroom met vaak een positieve marktwaarde. Er zijn voldoende inzamelaars en verwerkers van afgewerkte olie actief op de markt. Daarnaast is er voor afvalolie een aanvaardingsplicht van toepassing, die inzet op een hoge inzamelingsgraad en een hoogwaardige nuttige toepassing. De resultaten die Valorlub, het beheersorganisme voor afvalolie, rapporteert zijn zeer goed: er is een hoge inzameling en de verwerkingsdoelstellingen worden ruimschoots behaald. Het risico op het achterlaten van afvalolie is dus zeer klein geworden.

Het opheffen van de verplichting tot het stellen van een bankgarantie kadert tevens in een administratieve vereenvoudiging in kader van het actieplan 'vermindering van regeldruk'. De opheffing van de verplichting zorgt voor een administratieve vereenvoudiging voor zowel de bedrijven, de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij als het Departement Omgeving.

Voor zover moet worden aangenomen dat dit een kader voor vergunningen betreft (quod non), kan gelet op bovenstaande besloten worden dat deze wijziging geen aanzienlijke milieueffecten veroorzaakt.

Artikel 5 Artikel 5.2.4.1.12

De wijziging beoogt dat indien de monstername van afvalstoffen bij stortplaatsen wordt uitgevoerd door de exploitant dit dient te gebeuren conform *"de code van goede praktijk voor de zelfcontrole van monstername afval uitgevoerd door de exploitant"*. Deze code van goede praktijk is raadpleegbaar via de website van VITO:

https://reflabos.vito.be/onderzoeksrapporten/2018_CvGP_zelfcontrole_monstername_versie2_OVAM.pdf

Deze code van goede praktijk omvat onder meer:

- De vereisten voor de erkende laboratoria die de goedkeuring verlenen aan exploitanten voor de zelfcontrole van de monstername van het afval
- De vereisten voor de methoden voor zelfcontrole van de monstername van het afval
- Het verloop van het goedkeuringsproces

Daarnaast omvat deze wijziging ook nog een verduidelijking dat de erkende labo's erkend moeten zijn voor de desbetreffende monstername en tests.

Gelet op bovenstaande veroorzaakt deze wijziging geen aanzienlijke milieueffecten.

Artikel 6 Artikel 5.20.2.1

Zie de toelichting bij de artikels 3 en 7.

Deze wijziging heeft geen inhoudelijke impact. Het gaat bijgevolg ook niet om een aanzienlijke vermindering vermits de bepalingen van afdeling 5.20.2 niet relevant zijn voor de activiteiten die zijn vermeld in rubriek 1.1. In de meeste artikelen onder deze afdeling "petroleumraffinaderijen" van titel II van het VLAREM wordt expliciet verwezen naar raffinaderijen: voor deze artikelen is er geen

discussie mogelijk. De overige artikelen onder deze afdeling zijn in de praktijk niet relevant voor de activiteiten die onder rubriek 1.1 vallen vermits ze geen betrekking kunnen hebben op enige activiteit of aanhorigheid van de rubriek 1.1.

Gelet op bovenstaande veroorzaakt deze wijziging geen aanzienlijke milieueffecten.

Artikel 7 Artikel 5.20.2.7

Zie de toelichting bij de artikels 3 en 6.

Deze wijziging kadert in het optimaliseren van de afstemming tussen titel II van het VLAREM en titel III van het VLAREM. Dit artikel wordt geschrapt gezien de emissiegrenswaarde voor stof voor het betreffende proces ook geregeld is in artikel 3.7.6.2 van VLAREM III. In VLAREM III geldt daarenboven een strengere emissiegrenswaarde voor nieuwe eenheden.

Het schrappen van dit artikel heeft geen inhoudelijke impact op de inrichtingen vermeld in rubriek 1.1 van de indelingslijst, noch voor de rubriek 20.1.2. Het artikel heeft namelijk betrekking op installaties voor het katalytisch kraken volgens het fluïd bed procedé. Dit is een proces dat enkel plaatsvindt bij het raffineren van aardolie en dus niet bij inrichtingen voor de verwerking van aardolie(producten) die onder rubriek 1.1 van de indelingslijst vallen. Het raffineren van aardolie valt onder bijlage I van de RIE zonder onderdrempel, die werd omgezet als X-rubriek 20.1.2 in de indelingslijst (en recent gewijzigd naar 20.1.2,a)). Deze installaties vallen altijd onder het toepassingsgebied van titel III van het VLAREM.

Het beschermingsniveau vermindert niet aanzienlijk vermits titel III van het VLAREM voor de rubriek 20.1.2,a) (X-rubriek) een strengere emissiegrenswaarde vaststelt voor nieuwe eenheden, dan wel dezelfde waarde voor bestaande eenheden. Evenwel kan door het schrappen van de emissiegrenswaarde in titel II van het VLAREM voortaan een afwijking via de geëigende procedure van titel III van het VLAREM verkregen worden. Deze afwijkingprocedure bij de minister vereist echter een grondige beoordeling en de nodige onderbouwing overeenkomstig art. 1.4 van titel III van het VLAREM. Zo mag de afwijking cf. art. 1.4, lid 2, punt 3 titel III van het VLAREM geen aanzienlijke verontreiniging veroorzaken, en er moet een hoog niveau van bescherming van het milieu in zijn geheel worden bereikt.

Gelet op het voorgaande kan besloten worden dat deze wijziging geen aanzienlijke milieueffecten teweeg brengt vermits ondanks het schrappen van de emissiegrenswaarde in titel II van het VLAREM, er een strengere of gelijkwaardige emissiegrenswaarde van titel III van het VLAREM zal gelden. De mogelijkheid om voortaan af te wijken van voormelde emissiegrenswaarde in titel III van het VLAREM zal steeds gepaard gaan met een individuele beoordeling per afwijkingsaanvraag bij de minister cf. de voorwaarden in art. 1.4 van titel III van het VLAREM. Alle inrichtingen die op heden onder het toepassingsgebied van artikel 5.20.2.7, §2, 1ste lid vallen, zijn gevat door art. 3.7.6.2 van titel III van het VLAREM.

Artikel 8 Artikel 5.43.2.41

Dit artikel wijzigt artikel 5.43.2.41 van titel II van het VLAREM. Dit artikel is een deel van de implementatie van artikel 5, 5° van de Europese MCP-richtlijn om een register bij te houden met informatie over de middelgrote stookinstallaties. Het huidige MCP-register is gebaseerd op de

gegevens van de aanvragen uit het Omgevingsloket. Het register is momenteel onvolledig voor de MCP-installaties die voordien al vergund waren.

Om aan deze onvolledigheid tegemoet te komen, moeten er instrumenten door het Departement Omgeving beschikbaar gesteld worden om registratie door een persoon die daartoe door de exploitant gemachtigd is toe te laten. Na analyse is gebleken dat deze registratie het best via het Omgevingsloket moet gebeuren, om hergebruik van data toe te laten om zo de administratieve overlast voor de exploitanten tot een minimum te beperken.

De huidige termijn van 19 december 2023 in artikel 5.43.2.41 is niet realistisch om de instrumenten te ontwikkelen en te implementeren in het Omgevingsloket gezien dit ingepast moet worden bij de andere prioriteiten in het Omgevingsloket. Aangezien er conform het ontwerpuitvoeringsbesluit van de Europese Commissie tot vaststelling van het formaat van de informatie die de lidstaten beschikbaar moeten stellen met het oog op de verslaglegging over de uitvoering van Richtlijn (EU) 2015/2193 van het Europees Parlement en de Raad geen verschil zal zijn in rapportage tussen de installaties meer dan 5 MW tot 50 MW en meer dan 1 MW tot en met 5MW, wordt ervoor gekozen om de timing voor registratie gelijk te schakelen voor beide groepen, met name 31 december 2025. Daarnaast geldt dat middelgrote stookinstallaties die onder het toepassingsgebied van de MCP-Richtlijn vallen, een nominaal thermisch ingangsvermogen kunnen hebben van meer dan 50 MW. Dit omwille van de samentelregels zoals opgenomen in artikel 5.43.2.1 van VLAREM II. Ook deze installaties moeten geregistreerd worden conform de MCP-richtlijn. Daarom kan de beperking “tot en met 50 MW” niet opgenomen worden. Alle middelgrote stookinstallaties met een vermogen van meer dan 1 MW die onder het toepassingsgebied van afdeling 5.43.2 vallen, moeten geregistreerd worden. De implementatie zal opgenomen worden in de planning van het Omgevingsloket, van zodra deze is geïmplementeerd, zal dit gecommuniceerd worden zodat de exploitanten voldoende tijd krijgen om zich te registreren.

Hoewel dit een verordenend voorschrift kan betreffen, geeft dit geen aanleiding tot een “heel pakket criteria en modaliteiten” voor de toekenning van vergunningen voor projecten in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie. Er wordt met deze bepaling immers niets gewijzigd aan het beoordelingskader voor de vergunningverlening van projecten. Het betreft louter de registratie van de gegevens van middelgrote stookinstallaties met een nominaal thermisch ingangsvermogen van meer dan 1 MW en is bovendien de uitvoering van een Europese verplichting.

Artikel 9 Artikel 5.58.1

Alkalische hydrolyse of resomatie is een nieuwe vorm van lijkbezorging die reeds in verschillende landen ingang vond. Het decreet van 16 januari 2004 op de begraafplaatsen en lijkbezorging voorziet in een rechtsgrond om via een besluit van de Vlaamse Regering andere wijzen van lijkbezorging, zoals alkalische hydrolyse, mogelijk te maken.

Alkalische hydrolyse is een chemisch proces waarbij het lichaam van de overledene wordt ontbonden in een drukvat. Hiervoor wordt gebruik gemaakt van een stof met hoge pH-waarde, meestal kaliumhydroxide, opgelost in heet water.

Er zijn nog een aantal onduidelijkheden met betrekking tot de samenstelling van het te lozen effluent als gevolg van het resomatieproces en of dit effluent (zonder bijkomende zuivering) kan voldoen aan de betreffende lozingsnormen van titel II van het VLAREM.

De huidige data over de milieutechnische aspecten van dit proces blijken schaars en onvoldoende representatief om een set van sectorale vergunningsvoorwaarden vast te leggen in titel II van het VLAREM. Meer gegevens afkomstig van operationele installaties zijn onontbeerlijk om een helder beeld te krijgen van de milieutechnische aspecten.

Door middel van goed opgevolgde projecten kunnen de nodige gegevens bekomen worden. De eerste stap is een geschikte rubriek opnemen in de indelingslijst van titel II van het VLAREM. Hiertoe wordt de rubriek 58 'crematoria' hernoemd naar 'crematoria en andere lijkbezorging'. Hieronder wordt dan een rubriek 58.1 voorzien voor crematoria en 58.2 voorzien voor alkalische hydrolyse. In art. 5.58.1 van titel II van het VLAREM wordt het toepassingsgebied veranderd van de rubriek "58" naar de rubriek "58.1". Vervolgens kan een vergunning worden aangevraagd. De aanvrager moet in de vergunningsaanvraag omstandig aantonen dat zowel de milieuaspecten als de gezondheidskundige aspecten aanvaardbaar zijn. Hiervoor kan de aanvrager de reeds beschikbare wetenschappelijke literatuur, rapporten en adviezen¹ ter zake raadplegen en desgevallend bijkomende expertise verwerven via bijvoorbeeld Sciensano en onderzoeksinstituten/universiteiten. De gezondheidskundige aspecten moeten door de bevoegde overheid mee beoordeeld worden in het kader van de vergunningsaanvraag. Indien dit noodzakelijk zou blijken, moet zij hiertoe de nodige bijzondere voorwaarden opleggen in de vergunning. Voor informatie over het onderwerp kan de vergunningverlenende overheid uiteraard ook de voormelde bronnen raadplegen.

Dit heeft geen aanzienlijke milieueffecten tot gevolg vermits de algemene voorwaarden zullen gelden en er op maat van het project en de omgeving een set van bijzondere voorwaarden zullen worden vastgesteld. Indien men dergelijk project vandaag zou willen uitvoeren, is het reëel dat men ook reeds onder een andere rubriek gevat is. Het kader verandert dus niet of wordt juist beter indien men geen vergunningsplicht zou hebben gehad.

Artikel 10 Artikel 6.10.2.2

Artikel 6.10.2.2 werd recent gewijzigd via het besluit van de Vlaamse Regering van 10 juni 2022. De voormelde wijziging had echter enkele onbedoelde gevolgen, nl. dat voor alle bestaande antennes met laag vermogen (<10W EIRP) een kennisgeving moet gebeuren. Antennes met een zeer laag vermogen (<3W EIRP) leveren echter geen significante bijdrage aan de blootstelling en de verplichting brengt een administratieve overlast met zich mee. Artikel 9 van het voorliggende wijzigingsbesluit beoogt de antennes met een zeer laag vermogen vrij te stellen van de kennisgevingsverplichting. Ten opzichte van de praktijk betreft deze voorgestelde aanpassing geen versoepeling van de normen. De normen blijven immers gelden. Enkel de kennisgevingsplicht voor antennes met een vermogen <3W EIRP die geen SAWAP zijn, vervalt hiermee. SAWAP's moeten wel een kennisgeving doen vanwege de nood aan rapportering in het kader van de omzetting van artikel 57, 1e lid, alinea 2 van Richtlijn (EU) 2018/1972 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 tot vaststelling van het Europees wetboek voor elektronische communicatie.

De regeling m.b.t. de conformiteitsattesten wordt beperkt aangepast door in een bijkomende vrijstelling te voorzien. Deze regelgeving is echter niet kadervormend gezien er geen sprake is van

¹ Zie o.a. het advies nr. 2020/06 van 25 mei 2020 van de Nederlandse Gezondheidsraad over "Toelaatbaarheid nieuwe vormen van lijkbezorging" en de bijhorende literatuurlijst, <https://www.gezondheidsraad.nl/documenten/adviezen/2020/05/25/toelaatbaarheid-nieuwe-vormen-van-lijkbezorging>

vaststelling van criteria en modaliteiten voor de goedkeuring en de uitvoering van één of meerdere projecten. Er wordt geen project geregeld. Evenmin wordt een kader voor de toekenning van een vergunning (goedkeuring) vastgelegd. Er is bijgevolg geen plan-m.e.r.-verplichting.

Verder wordt een vergissing rechtgezet inzake een verkeerde verwijzing naar artikel 6.10.2.2bis in de paragrafen 2, 3, 5 en 6. Er moet verwezen worden naar het volledige artikel 6.10.2.2bis in plaats van enkel naar paragraaf 2. Deze wijziging is niet kadervormend gezien er geen sprake is van vaststelling van criteria en modaliteiten voor de goedkeuring en de uitvoering van één of meerdere projecten. Er wordt geen project geregeld. Evenmin wordt een kader voor de toekenning van een vergunning (goedkeuring) vastgelegd. Er is bijgevolg geen plan-m.e.r.-verplichting.

Artikel 11 Bijlage 1

Rubriek 16.12

Voor de geologische opslag van CO₂ wordt, naast een verwijzing naar het decreet van 8 mei 2009 betreffende de diepe ondergrond, ook een verwijzing opgenomen naar de Europese richtlijn 2009/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 betreffende de geologische opslag van kooldioxide. Dit voor de gevallen waarbij de opslag van CO₂ gepland is in het buitenland. Deze wijziging heeft geen inhoudelijke implicaties. De Vlaamse regels en normering zijn immers een rechtstreekse doorvertaling van de Europese. De rubrieken inzake captatie slaan telkens op de broninstallaties (dus los van wat het einddoel voor opslag is).

Deze bepaling leidt aldus niet tot een “kadervormend karakter” van het besluit.

Rubriek 30.1

Met deze wijziging wordt een erratum weggewerkt. Met het besluit van de Vlaamse regering van 3 mei 2019 werd een punt 2° toegevoegd aan rubriek 30.1 van de indelingslijst van titel II van het VLAREM. Er werd hiervoor het volgende opgenomen in het verslag aan de Vlaamse Regering: *“Dit punt vervangt rubriek 30.1. Door de via dit besluit nieuwe definitie voor “geïnstalleerde totale drijfkracht” worden verplaatsbare zeef- of breekinstallaties of zeef- of breekinstallaties die geen verbrandingsmotor hebben, niet langer ingedeeld in deze rubriek. Indien de te breken of te zeven materialen niet als een afvalstof worden beschouwd of deze activiteit niet gekoppeld is aan een TOP of het opvullen van een groeve, is de zeef- of breekinstallatie helemaal niet ingedeeld, wat geen te prefereren optie is daar dergelijke installaties toch de nodige hinder (vooral stof en geluid) kunnen veroorzaken. Een aanpassing van de betreffende rubriek in deze is dus noodzakelijk. Er wordt meer bepaald een indeling toegevoegd voor dergelijke installaties in punt 2° van de rubriek 30.1.”*

Het was echter niet de bedoeling dat de bestaande uitzonderingen bij rubriek 30.1 niet meer van toepassing werden gesteld op de installaties die werden ondergebracht onder dit punt 2°. Met deze wijziging wordt dit rechtgezet.

Daarnaast wordt ook rubriek 2.2.2.h) toegevoegd bij de verwijzing naar de toepasselijke rubriek in de bestaande uitzondering voor inrichtingen voor het mechanisch behandelen van inerte afvalstoffen die bij de uitvoering van wegen- of sloopwerken ontstaan. De inrichtingen onder de rubriek 2.2.2.h) kunnen namelijk ook inrichtingen omvatten voor het mechanisch behandelen van inerte afvalstoffen die bij de uitvoering van wegen- of sloopwerken ontstaan. Dit betreft louter een

verduidelijking van welke activiteiten er onder 'inrichtingen voor het mechanisch behandelen van inerte afvalstoffen die bij de uitvoering van wegen- of sloopwerken ontstaan' kunnen vallen.

Gelet op bovenstaande veroorzaakt deze wijziging geen aanzienlijke milieueffecten.

Rubriek 58

Zie de toelichting bij artikel 9.

Artikel 12 Bijlage 2.10.G

Dit artikel beoogt de omzetting van de gedelegeerde richtlijn 2024/299 van de Commissie van 27 oktober 2023 tot wijziging van Richtlijn (EU) 2016/2284 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de methode voor de rapportage van emissieprognoses voor bepaalde luchtverontreinigende stoffen.

Richtlijn 2016/2284 van 14 december 2016 legt emissiereductiedoelstellingen vast per lidstaat voor vijf polluenten: zwavel-oxiden (SO_x), stikstofoxiden (NO_x), vluchtige organische stoffen exclusief methaan (NMVOS), ammoniak (NH₃) en fijn stof met een aerodynamische diameter tot 2,5 µm (PM_{2,5}). De richtlijn bevat een set doelstellingen die van kracht is vanaf 2020 en een tweede set vanaf 2030. De lidstaten moeten een programma opstellen waarin zij aangeven hoe ze die doelstellingen zullen halen, een emissie-inventaris en emissieprognoses opstellen, de impact van luchtverontreiniging op ecosystemen in kaart brengen en over al deze zaken rapporteren. Deze richtlijn werd omgezet in Vlaamse regelgeving in hoofdstuk 2.10 van titel II van het VLAREM en in de bijhorende bijlage 2.10.

De rapportering voor zowel de historische emissies als de emissieprognoses is, zowel naar formaat als naar timing, afgestemd op de rapporteringsrichtlijnen van het Verdrag van de Economische Commissie van de Verenigde Naties voor Europa (VN/ECE) betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand van 1979 (het LRTAP-verdrag). In 2022 werden de vereisten voor de rapportage van emissieprognoses onder het LRTAP-verdrag gewijzigd, waardoor de emissieprognoses moeten worden gerapporteerd volgens de broncategorieën van de rapportagenomenclatuur (NFR) zoals bepaald in het LRTAP-verdrag en niet langer volgens het GNFR-formaat (geaggregeerde NFR).

De gedelegeerde richtlijn 2024/299 brengt de Europese regelgeving opnieuw in overeenstemming met de richtsnoeren van het LRTAP-verdrag. Deze richtlijn wijzigt dus louter het rapporteringsformaat voor de tweejaarlijkse rapportering van de emissieprognoses. Hierbij wordt de mogelijkheid voorzien om - waar het niet mogelijk is om het meer gedetailleerde NFR-formaat te gebruiken - vast te houden aan het GNFR-formaat, mits motivering daarvan in het informatief inventarisrapport. De prognoses in Vlaanderen worden reeds in NFR formaat opgesteld waardoor het niet nodig is deze bepaling mee op te nemen.

Dit artikel zet de gedelegeerde richtlijn 2024/299 om door in bijlage 2.10.G de verwijzing naar het formaat voor de rapportering van de emissieprognoses te wijzigen naar het NFR-formaat.

Artikel 13 Bijlage 2.10.H

Zie de toelichting bij artikel 12.

Dit artikel zet de gedelegeerde richtlijn 2024/299 om door in bijlage 2.10.H de verwijzing naar het formaat voor de rapportering van de emissieprognoses te wijzigen naar het NFR-formaat.

Hoofdstuk 3. Wijzigingen van het Milieuhandhavingsbesluit

Artikel 14 Artikel 1 van bijlage VII

Dit artikel wijzigt artikel 1 van bijlage VII bij het Milieuhandhavingsbesluit. Deze bijlage bevat de milieu-inbreuken uit titel II en de bijlagen bij titel II van het VLAREM. In artikel 1 van bijlage VII zijn enkele voorwaarden als milieu-inbreuk opgenomen die via dit besluit gewijzigd worden en bijgevolg aan actualisatie toe zijn.

Punt 1°: Gelet dat artikel 5.2.2.8.6 wordt opgeheven (zie artikel 4 van dit besluit), dienen ook de bepalingen van dit artikel die als milieu-inbreuk zijn opgenomen in artikel 1 van bijlage VII opgeheven te worden.

Punt 2°: Gelet op de wijziging van artikel 6.10.2.2, §2, §3, §5 en §6 (zie artikel 10 van dit besluit), dienen ook de bepalingen van dit artikel die als milieu-inbreuk zijn opgenomen in artikel 1 van bijlage VII gewijzigd te worden. Tegelijk wordt ook een wijziging door een voorgaand besluit geïmplementeerd (6.10.2.2, § 3, laatste zin).

Hoofdstuk 4. Wijzigingen van titel III van het VLAREM

Artikel 15 Artikel 3.4.1.1

Met deze wijziging wordt een erratum weggewerkt. De rubriek 30.3.4° bestaat niet en dient vervangen te worden door de rubriek 30.2.4° in het toepassingsgebied van hoofdstuk 3.4 van VLAREM III.

Artikel 16 Artikel 3.11.1.1

Met deze wijziging wordt een erratum weggewerkt. De rubriek 9.5.e) werd opgeheven en geïntegreerd in rubriek 9.5.d). Bijgevolg moet de verwijzing naar rubriek 9.5.e) in het toepassingsgebied van hoofdstuk 3.11 van VLAREM III geschrapt worden.

Artikel 17 Artikel 3.14.1.1

Met deze wijziging wordt een erratum weggewerkt. De rubriek 28.5 wordt toegevoegd aan het toepassingsgebied van hoofdstuk 3.14 van VLAREM III, gezien de installaties die onder deze rubriek 28.5 vallen, moeten voldoen aan de BBT-conclusies voor afvalbehandeling en bijgevolg ook de overeenkomstige bepalingen van VLAREM III.

Hoofdstuk 5. Slotbepalingen

Artikel 18 Overgangsbepaling

Dit artikel is een overgangsbepaling gelet op de wijzigingen aan de indelingslijst en de overeenkomstige sectorale voorwaarden.

Artikel 19 Inwerkingtreding

Dit artikel bepaalt dat artikel 5 in werking treedt 2 jaar na de inwerkingtreding van dit besluit. Dit gezien de exploitanten een overgangperiode nodig hebben om zich in regel te stellen met de code van goede praktijk voor de zelfcontrole van monsternamen-afval uitgevoerd door de exploitant.

Artikel 20 Inwerkingtreding

Dit artikel bepaalt dat artikel 9 en 11 van dit besluit in werking treden op een datum die door de minister te bepalen is, gelet op de koppeling met het Omgevingsloket.

Artikel 21 Uitvoering

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR